

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato:
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: ASP
Sagsnr.: 2014-969-0185
Dok.: 1465230

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere
m.v., udlændingeloven og retsplejeloven
(Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.)

[af justitsministeren (Mette Frederiksen)]

Til § 2

1) I *nr. 8* ændres », eller at familiens medlemmers opholdstilladelse ikke er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1« til: », og at familiens medlemmers opholdstilladelse ikke er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1«.

[Redaktionel ændring]

2) *Nr. 12* affattes således:

»12. I § 46, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p»: », bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b,««

[Konsekvensændring som følge af lov nr. 1488 af 23. december 2014]

3) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter »kapitel 5 b«: » eller på klager over afgørelser om bortfald efter § 21, b, stk. 1, når udlændingen på tidspunktet for klagen opholder sig i udlandet.««

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Klage over en afgørelse om bortfald truffet i forhold til en udlænding, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, har ikke opsættende virkning, hvis udlændingen opholder sig i udlandet på det tidspunkt, hvor udlændingen påklager afgørelsen om bortfald]

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er tale om en sproglig præcisering, og der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring i forhold til det fremsatte lovforslag. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pkt. 3.2.7.

Til nr. 2

Konsekvensændring som følge af lov nr. 1488 af 23. december 2014.

Til nr. 3

Med bestemmelsen foreslås en ændring i reglerne omkring opsættende virkning ved klage til Flygtningenævnet, således at en klage over en afgørelse om bortfald efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 21 b, stk. 1, ikke automatisk tillægges opsættende virkning, hvis udlændingen befinder sig i udlandet på tidspunktet for klagens indgivelse.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 er bortfaldet efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 21 b, stk. 1, ikke automatisk på grund af klagen har ret til at indrejse i Danmark, før Flygtningenævnet har truffet afgørelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pkt. 3.2.6.2, at det forudsættes, at Flygtningenævnet behandler klager vedrørende bortfald af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 21 b på samme måde som klager vedrørende bortfald af en opholdstilladelse efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 17, dog således at sagerne behandles efter den særlige hasteprocedure, som f.eks. anvendes i sager vedrørende asylansøgere, som af Rigspolitiet er indberettet som sigtede eller dømt for kriminalitet, jf. § 24, stk. 1 og 2, i

bekendtgørelse nr. 1651 af 27. december 2013 om forretningsorden for Flygtningenævnet. Hasteproceduren har som overordnet mål at sikre, at sagerne berammes og færdigbehandles hurtigst muligt.

Flygtningenævnets møder er som udgangspunkt mundtlige, jf. herved udlændingelovens § 56, stk. 2. Dog kan Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger hertil, henvise en sag til skriftlig behandling efter udlændingelovens § 56, stk. 4, i en række nærmere opregnede tilfælde.

Disse bestemmelser om Flygtningenævnets behandling af sager hjemler ikke en ret til at opholde sig i Danmark under sagens behandling, men finder anvendelse, hvis udlændingen i forvejen opholder sig i Danmark eller har mulighed for lovligt at indrejse i Danmark.

Det bemærkes i øvrigt, at i medfør af udlændingelovens § 56, stk. 4, nr. 5, kan nævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henvise en sag, der skal behandles efter § 53, stk. 6, til behandling på skriftligt grundlag, hvis forholdene i øvrigt taler for anvendelse af denne behandlingsform. Et eksempel på, at sager behandles på skriftligt grundlag, er tilfælde, hvor den pågældende udlænding befinder sig i udlandet.

Det fremgår af udlændingelovens § 55, stk. 1, at Flygtningenævnet om fornødent kan beskikke en advokat for udlændingen, medmindre den pågældende selv har antaget en sådan. I praksis beskikker Flygtningenævnet en advokat for ansøgeren i alle sager, der undergives mundtlig behandling. Det forudsættes i den forbindelse, at Flygtningenævnet ved behandlingen af klager over afgørelser om bortfald vil beskikke en advokat for udlændingen, uanset om sagen behandles skriftligt, hvis udlændingen ikke selv har antaget en advokat.

Advokatbeskikkelse i denne situation skal ses i sammenhæng med, at det følger af flygtningekonventionens artikel 32, at der skal gives flygtningen adgang til at fremlægge bevisligheder for at rense sig og til dette formål at appellere til og lade give møde for vedkommende myndighed mv.

Efter § 34, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1651 af 27. december 2013 om forretningsorden for Flygtningenævnet kan nævnet træffe bestemmelse om afhøring af ansøgeren og eventuelle vidner og om tilvejebringelse af andre bevismidler. I forhold til en udlænding, hvis opholdstilladelse er bortfaldet

efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 21 b, stk. 1, vil der eksempelvis kunne foretages afhøring ved anvendelse af telekommunikation (telefon- eller videoforbindelse), eller der vil kunne fremlægges en eller flere skriftlige erklæringer fra udlændingen.